

**АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ
ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА****В.І. Попович***МДУ, вул. Ужгородська, 26, м. Мукачево, Україна, 89600, e-mail:
mtioblik@mail.ru*

Забезпечення економічного зростання промисловості пов'язане з впровадженням нових методів стратегічного управління витратами, орієнтованих на ефективне використання ресурсів і досягнення значних конкурентних переваг. Сутність та зміст конкурентних переваг є основою розвитку промислових підприємств. Для підприємств, які функціонують в конкурентному середовищі, конкурентні переваги можуть бути досягнуті на основі економічних, технічних, організаційних, трудових, інноваційних та інформаційних ресурсів, що відрізняють і забезпечують перевагу над конкурентами в усіх сферах діяльності підприємства, а всі монетарні й немонетарні цілі даного підприємства можна вважати цілями досягнення конкурентних переваг, що створюють умови для його подальшого розвитку.

З метою досягнення конкурентних переваг підприємство повинно використовувати модель стратегічного управління, яка орієнтована на синергізм та містить такі складові: місію, цілі підприємства, стратегії та потенціал. Її реалізація передбачає етапи, що визначають характер процесів стратегічного управління, зокрема: етап визначення місії та цілей підприємства; етап аналізу та формування потенціалу підприємства; етап формування та забезпечення функціонування механізму реалізації стратегії.

Суть стратегічного управління витратами полягає у тому, що воно формує інформацію для реалізації конкурентної стратегії підприємства, а його завдання полягає в зборі, аналізі, обробці та формування необхідної інформації про майбутні витрати і доведення цієї інформації до усіх рівнів управління підприємством. Стратегічне управління витратами здійснюється на основі програми, що передбачає зниження або підтримку на заданому рівні витрат на всіх етапах життєвого циклу створення продукції.

Аналіз і узагальнення тенденцій розвитку стратегічного управління витратами дозволяє виділити основні принципи, до яких віднесено: стратегічне управління витратами здійснюється не по факту, а за прогнозом; системність і періодичність стратегічного управління витратами; прозорість стратегічного управління витратами для усіх рівнів управління; стратегічна спрямованість розв'язання проблем підприємства (всі рішення приймаються з врахуванням стратегічних інтересів підприємства в цілому); стимулювання персоналу та забезпечення зацікавленості в ефективному стратегічному управлінні витратами; постійний управлінський облік поточного стану і контроль над основними показниками витрат; постійне вдосконалення та оновлення методів управління витратами[5, с. 39-40].

Конструктивний аналіз розвитку теорії й практики стратегічного управління витратами дозволив виявити необхідні умови, що забезпечують ефективну реалізацію механізму (табл.1).

Сутність та ознаки механізму стратегічного управління як способу ведення господарської діяльності виражаються через його структуру,

субординацію та координацію складових, з огляду на це в роботі запропоновано ієрархічну структуру механізму стратегічного управління витратами.

Аналіз й узагальнення підходів до економічного змісту механізму дав змогу сформулювати власне визначення механізму стратегічного управління витратами – це сукупність економічних, організаційних та управлінських процедур, інструментів та методів, спрямованих на досягнення конкурентних переваг через максимальне задоволення потреб споживачів в довгостроковій перспективі при обґрунтованій, заданій і контрольованій величині витрат. Основною умовою розробки механізму стратегічного управління витратами підприємства є наявність складових його ефективної роботи. Окрім умов, що забезпечують ефективну реалізацію механізму стратегічного управління витратами важливим є відповідність розробленої структури механізму конкретним умовам господарювання[2, с. 345-346].

Список використаної літератури

1. Горелкіна А.Л. Оптимізація системи управління витратами// Державне управління. –2006, № 2. – С. 251-255.
2. Мізюк Б.М. Стратегічне управління: підручник. – 2-ге вид., переробл. і доповн. – Л.: Магнолія плюс, 2006. – С. 392.
3. Партин Г. О. Формування стратегічної моделі управління витратами підприємства // Фінанси України. - 2004. - № 11. - С.124-133.
4. Цал-Цалко Ю.С. Витрати підприємства: навчальний пос. – К.: ЦУЛ, 2002. – С. 556.
5. Шульга В.М., Марченко С.В. Управління витратами в виробництві // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Збірник наукових праць. – Київ. – 2003. – № 4. – С. 39-43.

УДК: 658.5

БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ ТОРГІВЛІ ЯК ОБ'ЄКТИ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ЇХ ОПТИМІЗАЦІЯ

В.С. Рудницький

*ЛБС УБС НБУ, вул. С. Стрільців, 11, м. Львів, Україна, 79053,
e-mail: tsrud@bigmir.net*

О. Рудницька

*ЛКА, вул. Т. Барановського, 10, м. Львів, Україна, 79053,
e-mail: tsrud@bigmir.net*

У сучасних умовах одним з важливих об'єктів управлінського обліку виступають бізнес-процеси. Бізнес-процес – дія або сукупність дій, що має вхідний ресурс, додає вартість до нього та забезпечує вихідний продукт для внутрішнього або зовнішнього споживача.

Оптимізація бізнес-процесів є одним з аспектів організаційного розвитку, за якого ряд дій приймається власником процесу для виявлення, аналізу та покращення існуючих бізнес-процесів на підприємствах торгівлі у відповідності з поставленими цілями і завданнями, таких як збільшення прибутку і продуктивність, зниження витрат тощо. Також поліпшення